

แก้ทุจริต “คิดฐานสอง”

ฐาน
10

ฐาน
2

ชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ 3

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)

คำนำ

ระบบการคิด ที่สร้างปัญหาให้แก่สังคมคือระบบการคิดที่ไม่สามารถแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันให้ได้อย่างชัดเจน โดยมักจะนำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน นำประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก เห็นแก่ประโยชน์ของเศรษฐกิจ และพวกลัพองสำคัญกว่าประโยชน์ของประเทศไทย ระบบการคิดดังกล่าวจึงเป็นต้นเหตุสำคัญที่จะนำไปสู่การทุจริต

การจัดทำชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ 3 มุ่งหวังที่จะแก้ปัญหาการทุจริต โดยการปลูกฝังให้ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือประชาชนทั่วไปมีหลักคิดในการแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก และไม่นำประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน อันเป็นการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556 - 2560) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปลูกและปลูกจิตสำนึกรากฐานความคิดของคนไทยในทุกภาคส่วนในการรักษาประโยชน์สาธารณะ

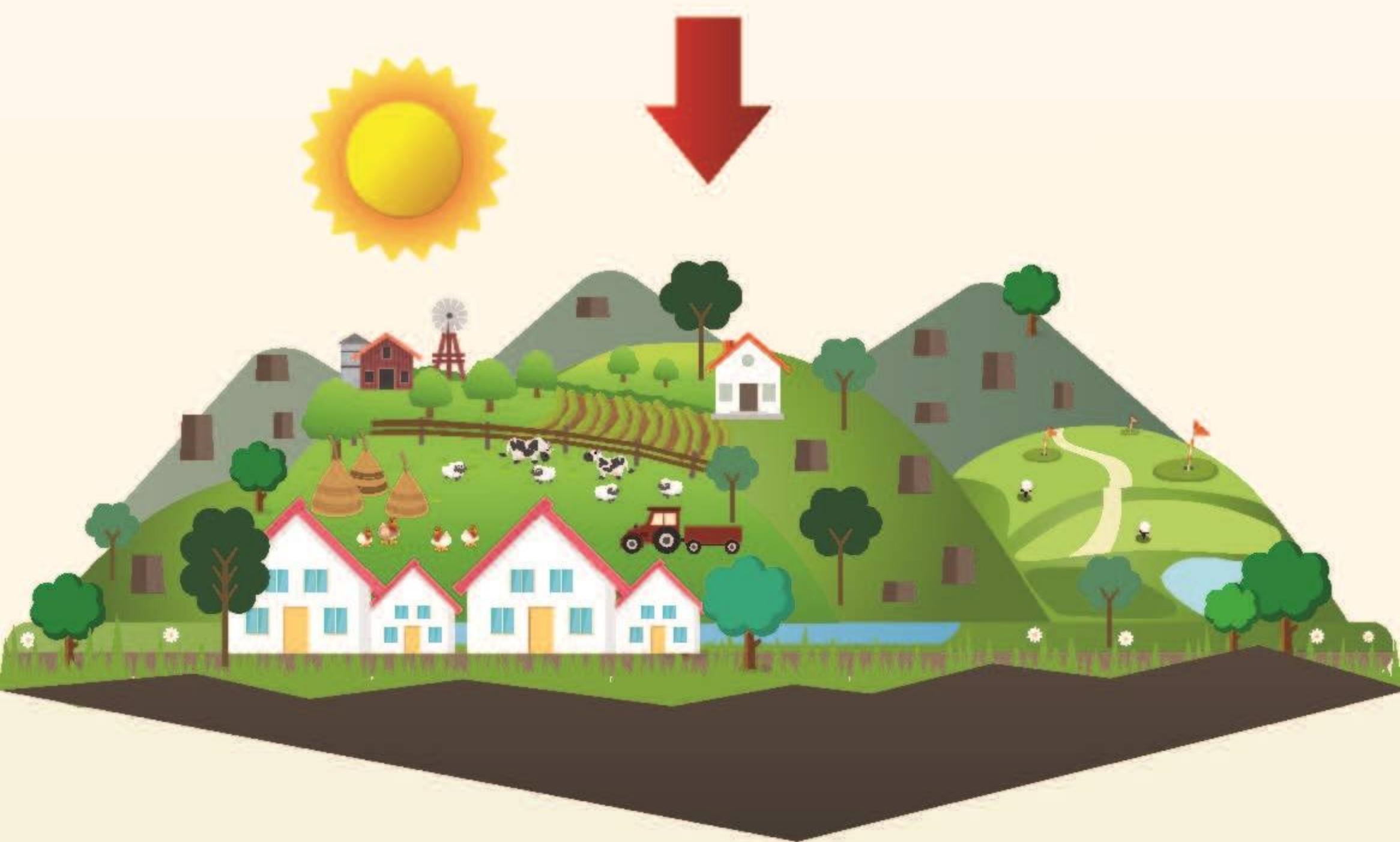
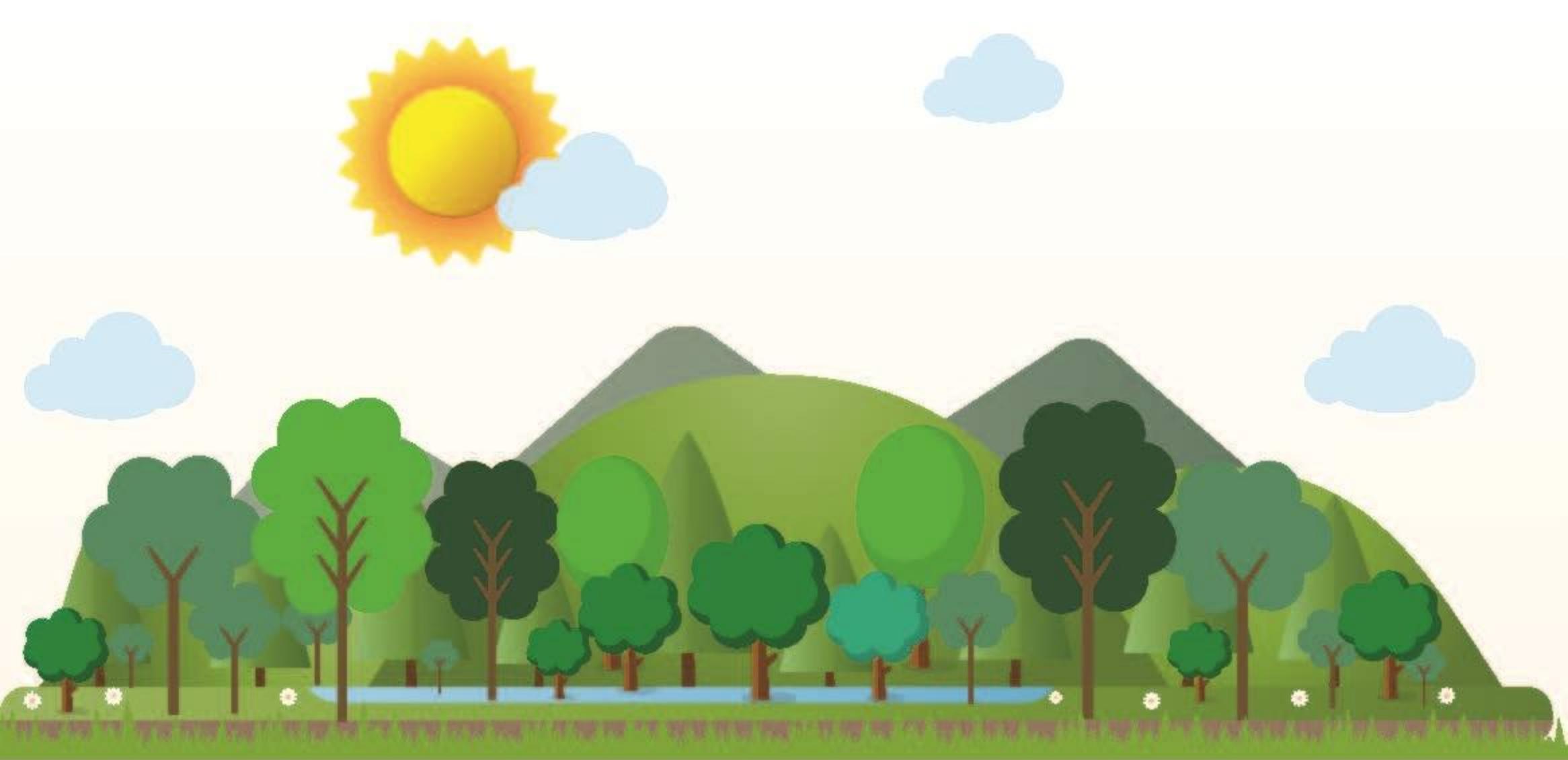
สำนักงาน ป.ป.ช. คาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนึ่งสื่อเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาการทุจริต เพื่อความสงบสุขของสังคมและประเทศไทยต่อไป

สำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ
สำนักงาน ป.ป.ช.

สารบัญ

หน้า

● ความหมาย การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม	4
● รูปแบบ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม	6
● ความล้มเหลวระหว่าง การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและ ประโยชน์ส่วนรวม จริยธรรม และ การทุจริต	8
● กรณีตัวอย่าง	10
● หลักคิดแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม	16
■ ระบบคิดฐานลีบ (Analog)	
■ ระบบคิดฐานสอง (Digital)	
● คิดแบบไหน....ไม่ทุจริต	30
● แนวทางแก้ไขการทุจริต โดยหลัก 3 บ. (ปราบ, ป้อง และ ปลูก)	34
● ถึงเวลาที่เราต้องเลือก	42
● สรุป	46

“**การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า** หรือ **การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้** เพื่อเข้า
ครอบครองที่ดินเพื่อปลูกสร้างเป็นที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิน
ล้วนเป็นการเอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตนทั้งนั้น”

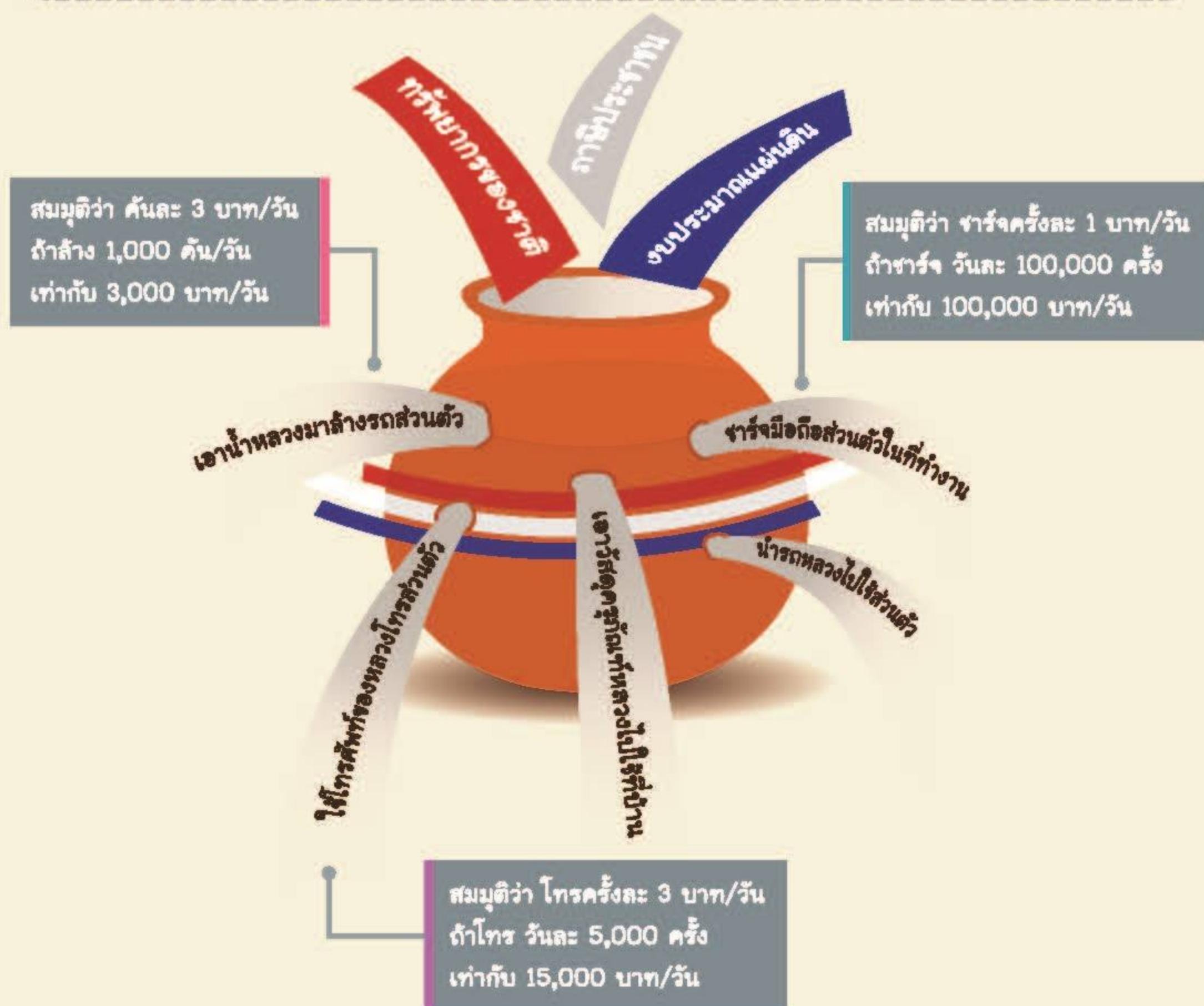
สิ่งไกลัตัวที่เราพบเห็นกันอยู่บ่อยครั้ง ที่คนบางคนเอาประโยชน์ ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน แต่ส่งผลกระทบต่อประชาชน ส่วนรวมเป็นอย่างมากก็คือ **การรุกล้ำพื้นที่ทางเดินเท้า (Footpath)**

การจอดรถในที่ห้ามจอด

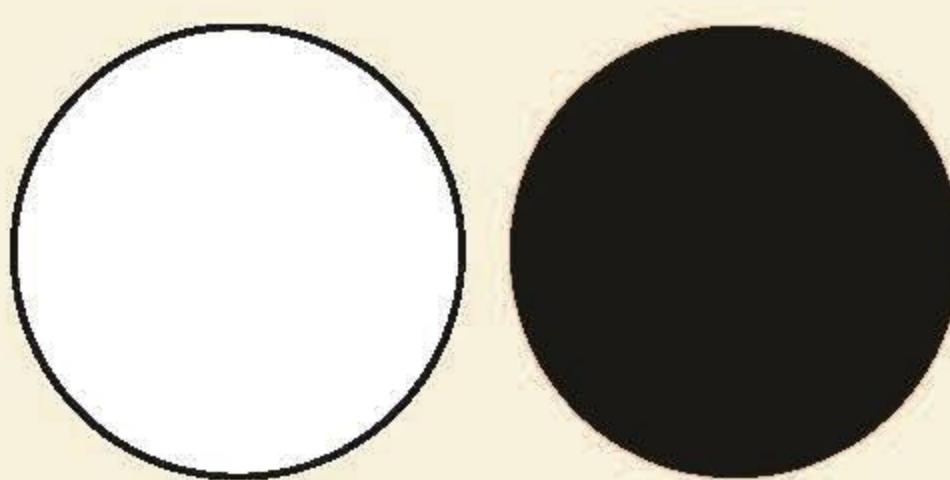
หรือ **ในหน่วยงานของรัฐ** ที่มีการเอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตนจากการกระทำการทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคน ไม่ว่าจะเป็นการเอาผลประโยชน์ไปใช้เพื่อธุระส่วนตัว เอาผลส่วนตัวมาล้างที่ทำงาน เอาวัสดุครุภัณฑ์หลวงไปใช้ที่บ้าน ซึ่งส่วนจะทำให้ประเทศต้องมีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นก็แน่น 譬ริยบเสมือนน้ำในโถเป็นงบประมาณของแผ่นดินที่จะต้องนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเท่านั้น แต่ต้องรู้ไว้ให้เพื่อกระบวนการนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน

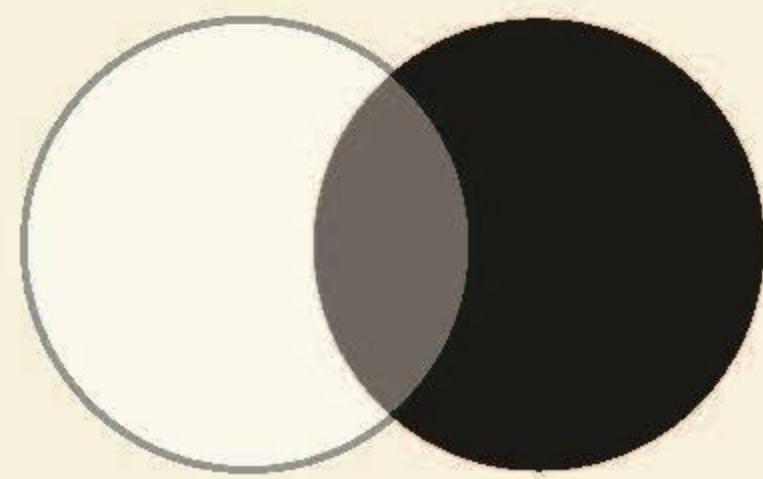
นี่เป็นเพียงตัวอย่างบางส่วน ที่ **ประโยชน์ส่วนรวม** ต้องตกไปเป็น **ประโยชน์ส่วนตน** ของคนบางคน

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวม (**Conflict of Interest**) คือ ?

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม หรือที่เรารอเรียกันติดปากว่า “**ผลประโยชน์กับซ้อน**” หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดๆ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้เสียกับกิจกรรมหรือการดำเนินการที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับตนหรือพวกร้าง ทำให้การใช้อำนาจหน้าที่เป็นไปโดยไม่สุจริต ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาครัฐ

พื้นที่สีขาว แทน **ประโยชน์ส่วนรวม**
พื้นที่สีดำ แทน **ประโยชน์ส่วนตน**

พื้นที่สีเทา เกิดจากการทับซ้อนของสีขาว และสีดำ เป็นพื้นที่เกิด **“การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม”**

นางสาวกินแผล ก เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ลงนามทำสัญญาว่า
จ้างก่อสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล โดยที่ตนเป็นคู่สัญญา
ฝ่ายผู้รับจ้างก่อสร้างด้วย จะเห็นได้ว่า ผลประโยชน์ส่วนรวมที่นางสาวกินแผล
ซึ่งเป็นนายก อบต. ต้องดูแลเรื่องการก่อสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหาร
ส่วนตำบล ขัดกับผลประโยชน์ส่วนตนในฐานะผู้รับจ้างก่อสร้าง ถือว่า นางสาว
กินแผล **มีผลประโยชน์กับซ้อน**

การกระทำใด ? เข้าข่าย การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน

1

การรับผลประโยชน์ต่างๆ (Accepting Benefits) และผลจากการรับผลประโยชน์นั้นส่งผลต่อการตัดสินใจในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เช่น การรับเงินหรือบริการต่างๆ จากบริษัทเอกชนที่เข้าร่วมประชุมลงานจากภาครัฐ หรือการรับของขวัญจากผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นลูกค้าของหน่วยงาน เป็นต้น

2

การทำธุรกิจกับตัวเอง (Self - Dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts) เช่น ผู้บริหารของหน่วยงาน ทำสัญญาจ้างบริษัท ที่ภารรยาของตนเองเป็นเจ้าของมาเป็นพนักงานของหน่วยงาน หรือทำสัญญาจัดซื้อรถตู้จากบริษัทที่ตนเองมีหุ้นส่วนอยู่ หรือทำสัญญาระหว่างหน่วยงานจัดซื้อที่ดินของตนเองในการสร้างสำนักงานแห่งใหม่ เป็นต้น

3

การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสำหรับคนล้มเหลว (Post-Employment) โดยใช้อิทธิพลหรือความสัมพันธ์จากที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานนั้นหาประโยชน์จากหน่วยงาน หรือไปดำรงตำแหน่งในบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม

4

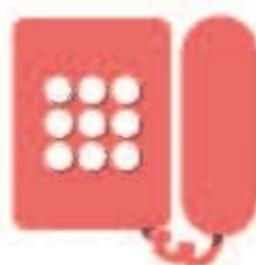
การทำงานพิเศษ (Outside Employment or Moonlighting) โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการสร้างความน่าเชื่อถือ สำเนาหนังสือที่มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชี รับงานเป็นพนักงานของบริษัทที่ไม่ใช่หน่วยงาน หรือเป็นผู้ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ต้องดูแลตรวจสอบบัญชี เป็นต้น

และประยุกต์ส่วนรวม

5

การรั่วซึ่งข้อมูลภายใน (Inside Information) คือการนำข้อมูลไปหาประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่น เช่น ผู้บริหารของหน่วยงานรั่วซึ่งข้อมูลภายในโครงการก่อสร้างถนนแล้วตนเองหรือใช้เครือญาติไปกว้างขึ้นซึ่งที่ดินตามแนวทางที่ดีผ่านไว้ล่วงหน้าเพื่อมาขายให้กับหน่วยงานในราคาก้อนหนึ่ง หรือเจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงานเปิดเผยหรือขายข้อมูลที่สำคัญของฝ่ายที่มายืนประมูลไว้ก่อนหน้าให้แก่ผู้ประมูลรายอื่นที่ให้ผลประโยชน์ ทำให้ฝ่ายที่มายืนประมูลไว้ก่อนหน้าเสียเปรียบ เป็นต้น

6

การใช้บุคลากรหรือทรัพย์สินของหน่วยงานเพื่อประโยชน์ส่วนตน (Using Employer, Property for Private Advantage) เช่น การนำสิ่งของหน่วยงานมาใช้ที่บ้าน หรือใช้โทรศัพท์ของหน่วยงานติดต่อกันระหว่างส่วนตัว หรือนำชุดน้ำชาจากภาชนะไปใช้ระหว่างส่วนตัว หรือนำเข้ามาในชีวิตประจำวัน หรือนำรถส่วนตัวมาจอดที่หน่วยงาน เป็นต้น

7

การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Pork-Barrelling) เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอนุญาติโครงการลงในพื้นที่เขตเลือกตั้งหรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบสาธารณูปโภคเพื่อหาเสียง หรือการใช้ชื่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแสดงความเป็นเจ้าของสิ่งสาธารณะ เป็นต้น

ความสัมพันธ์ระหว่าง

“การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม”

“จริยธรรม” เป็นกรอบใหญ่ทางสังคมที่เป็นพื้นฐานของแนวคิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต การกระทำใดก็ผิดต่อกฎหมายว่าตัวยการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต ย่อมเป็นความผิดจริยธรรมตัวบ แต่ตรงกันข้าม การกระทำใดก็ฝ่าฝืนจริยธรรม อาจไม่เป็นความผิด เกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม และการทุจริต เช่น การมีพฤติกรรมส่วนตัวที่ไม่เหมาะสม การมีพฤติกรรมรุกราน เป็นต้น

“จริยธรรม” และ “การทุจริต”

“เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ขาดจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเข้าไปกระทำการใดๆ ก็เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นขาดความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ และจะเป็นต้นเหตุของการทุจริตต่อไป”

“การทุจริต” เป็นพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎหมายโดยตรง ถือเป็นความผิดอย่างชัดเจน สังคมส่วนใหญ่จะมีการบัญญัติกฎหมายอุกมาრองรับ มีบทลงโทษชัดเจน ถือเป็นความผิดขั้นรุนแรงที่สุดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องไม่ปฏิบัติ

“การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม”

เป็นพฤติกรรมที่อยู่ระหว่างจริยธรรมกับการทุจริต ที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ส่วนตนกำไรบทต่อผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งพฤติกรรมบางประเภทมีการบัญญัติเป็นความผิดทางกฎหมายมีบทลงโทษชัดเจน แต่พฤติกรรมบางประเภทยังไม่มีการบัญญัติข้อห้ามไว้ในกฎหมาย

“จริยธรรม” เป็นหลักสำคัญในการควบคุมพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เปรียบเสมือนโครงสร้างพื้นฐานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือปฏิบัติ

กรณีทุจริต นำรถหลวงไปใช้งานแต่งลูก

อดีตคณบดีคณะแพทย์ศาสตร์แห่งหนึ่ง สั่งให้เจ้าหน้าที่ไปช่วยจัดเตรียมงานแต่งงานบุตรสาวของตน โดยนำเก้าอี้พร้อมปลอก กระถางต้นไม้ กล้องวิดีโอ โทรทัศน์ สายสัญญาณ ขัตติยกล้องมอนิเตอร์ กล้องถ่ายรูป ชุดลิฟต์เชอร์ (ชุดควบคุม) เครื่องเล่นและบันทึกวีดีโอ ไปใช้ในการจัดงาน และนำรายนั้นส่วนกลางไปใช้บนของแข็งและรับส่งเจ้าหน้าที่ไปที่บ้านของตน ซึ่งทรัพย์สินที่นำมาใช้ทุกอย่างเป็นของคณะแพทย์ศาสตร์ฯ (ของล้วนรวม)

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เชิญมาความผิดให้ดำเนินคดีต่อจำเลย ในเบื้องต้น จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ต่อมาได้ยืนคำร้องให้การรับสารภาพในภายหลัง

พนักงานอัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องอดีตคณบดีคณะแพทย์ศาสตร์ฯ เป็นจำเลยในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื่อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์เดียว ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และ 157

การกระทำของจำเลยดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต นำทรัพย์สินต่างๆ ของคนและพายค่าสัตราช ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และคนและพายค่าสัตราช

ค่าล姣าภิเคราะห์แล้วเห็นว่า การกระทำของจำเลย **เป็นการทุจริต ในตำแหน่งหน้าที่ พิพากษาจำคุก 5 ปี ปรับ 2 หมื่นบาท แต่จำเลยให้ การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษ ให้กึ่งหนึ่งคงจำคุกเหลือ 2 ปี 6 เดือน ปรับ 1 หมื่นบาท เมื่อพิเคราะห์ พฤติการณ์ความร้ายแรงแห่งคดีแล้วเห็นว่าเมื่อจำเลยทราบการกระทำการของตนและพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น โดยการชดใช้ค่าเสียหายแล้วในทันที ประกอบกับจำเลยรับราชการเป็นแพทย์มานาน ทำคุณความดีให้แก่หน่วยงาน และประเทศชาติมาโดยตลอด ทั้งจำเลยมีเครื่องกระทำความผิดอาญาได้ แต่ ไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอลงอาญาไว้ 2 ปี**

กรณีทุจริต นำรถหลวงไปจำนำ และเบิกค่าน้ำมันเท็จ

อดีตนายก อบจ. แห่งหนึ่ง ครั้งดำรงตำแหน่งรองนายก อบจ. ผู้ใดก็ตามล่าหาที่ 1 ทำบันทึกขอใช้รถยนต์ของ อบจ. ไปใช้ในการปฏิบัติราชการ และขอนำไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านพักส่วนตัวหลังจากปฏิบัติราชการเสร็จ

ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ใดก็ตามล่าหาที่ 2 ซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้นำรถยนต์ส่วนตัวไปจำหน่ายกับนายก 200,000 บาท ไว้กับร้านค้าโอโภภัยแห่งหนึ่ง และได้นำรถยนต์ของ อบจ. ที่อยู่ในความครอบครองของผู้ใดก็ตามล่าหาที่ 1 นั้นไปจำหน่ายแทนรถยนต์ส่วนตัวที่จำหน่ายไว้เดิมหลังจากนั้นได้ขอเพิ่มวงเงินกู้ยืมอีก 300,000 บาท รวมเป็นเงิน 500,000 บาท จนกระทั่งมีพนักงานเข้ารถยนต์ของ อบจ. ได้มาระบุเห็นว่ารถยนต์ของ อบจ. คันดังกล่าวจอดอยู่หน้าร้านค้าโอโภภัย สอบถามเจ้าของร้านได้ความว่า ผู้ใดก็ตามล่าหาที่ 2 นำมาจำหน่ายไว้

109,617
บาท

และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในช่วงระยะเวลาที่รายงานต์ของ อบจ. คันตั้งกล่าวได้ถูกนำไปจำนำไว้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 กลับเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงจากทางราชการ เป็นเงินรวม 109,617.20 บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147, 151 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 90 และ 91 ส่วนผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้ถึงแก่กรรมแล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระชั่งไป โดยความตایของผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (1) ให้ส่งรายงานเอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีอาญาต่อศาลที่มีเขตอำนาจกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1

ศาลฎีกามีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลจังหวัด ให้ลงโทษจำคุกอดีตนายก อบจ. ครรั่งดำรงตำแหน่งรองนายก อบจ. เป็นเวลา 18 ปี 24 เดือน

กรณีทุจริต ประมูลที่ดินรัชดา

กระทรวงดีtanายา ประมูลซื้อที่ดินริมถนนเทียมร่วมมิตรย่านถนนรัชดาภิเษก ใกล้กับศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสหบันการเงินในกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลัง โดยอดีtanายา ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในฐานะเจ้าพนักงานมีหน้าที่ดูแลกิจการของกองทุนฯ ได้ลงนามยินยอมในฐานะคู่สมรส ให้ทราบ ประมูลซื้อที่ดินและทำสัญญาซื้อขายที่ดิน ส่งผลให้เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญาซื้อที่ดินโดยไม่สงบดังกล่าว อันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย มีโทษผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 100 (1)

การที่ ประโยชน์ส่วนตนข้ามกับประโยชน์ส่วนรวม ทำให้ประโยชน์ส่วนรวมต้องตกไปเป็นประโยชน์ส่วนตน ซึ่งมีสาเหตุมาจากการที่มี “ระบบการคิด” ที่ไม่ถูกต้อง

ไม่สามารถแยก

ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมได้

คนที่มี ระบบการคิด ที่ไม่ถูกต้อง

ไม่แยก เรื่องตำแหน่งหน้าที่
กับเรื่องส่วนตนออกจากกัน

2

1

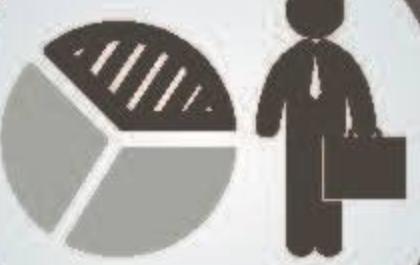
เอา ประโยชน์ส่วนรวม
มาเป็นประโยชน์ส่วนตน

4

3

เอา ประโยชน์ส่วนรวม
ไปตอบแทนบุญคุณส่วนตน

เห็นประโยชน์ส่วนตน

สำคัญกว่าประโยชน์ส่วนรวม

เห็นประโยชน์ของเครือญาติพวงพ้อง
สำคัญกว่าประโยชน์ของประเทศชาติ

5

Value Clarification

การกระจ่างค่านิยม (Value Clarification : VC)

หมายถึง การทำให้ค่านิยมมีความกระจ่าง เพื่อให้บุคคลเห็นถึงคุณค่าและแสดงออกมากในรูปแบบของ ความเชื่อ ความรู้สึก ทัศนคติ และพฤติกรรมที่ถูกต้อง ถึงกما และควรค่าแก่การปฏิบัติ ซึ่งการกระจ่างค่านิยมสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการทุจริตได้ โดยการส่งเสริมให้บุคคลทั่วไปมีค่านิยมในการแยกแยะว่า

“ เรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนตน

..... เรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม ”

- ต้องแยกออกจากกันให้ได้อย่างเด็ดขาด ไม่นำมาปะปนกัน
- ไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน
- ไม่เอาผลประโยชน์ส่วนรวมมาทัดแทนบุญคุณส่วนตน
- ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องเห็นอกว่าประโยชน์ส่วนรวม
- กรณีเกิดผลประโยชน์ขัดกันต้องยึดประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่ม “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องกระทำการหรือใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของส่วนรวม หากปล่อยให้มีผลประโยชน์ส่วนตนหรือความสัมพันธ์ส่วนตนเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจแล้วป່ອມต้องเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมหรือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) ซึ่นแน่นอน และความเสียหายก็จะตามอยู่กับประชาชนและประเทศชาตินั่นเอง

ระบบคิดที่จะกล่าวต่อไปนี้... เป็นการนำมาประยุกต์ใช้และเปรียบเทียบ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำໄປเป็น “หลักคิด” ในการปฏิบัติงานให้สามารถแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมได้อย่างเด็ดขาด คือ -----

“ระบบคิด ฐานสืบ (Analog)”

กับ

“ระบบคิด ฐานสอง (Digital)”

เรามาทำความเข้าใจในระบบ...

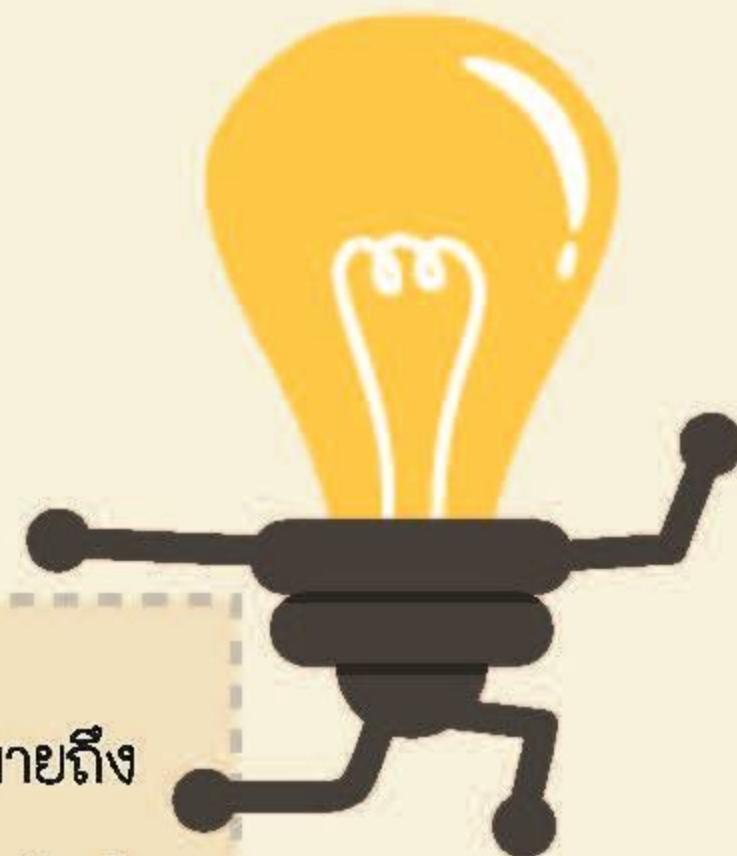
ฐานสิบ (Analog) ฐานสอง (Digital)

กันเถอะ

ระบบเลข

ฐาน
10

ระบบเลข “ฐานสิบ” (decimal number system) หมายถึง ระบบเลขที่มีตัวเลข 10 ตัว คือ 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 เป็นระบบคิดเลขที่เราใช้ในชีวิตประจำวันกันมาตั้งแต่จำความกันได้ ไม่ว่าจะเป็นการใช้บวกลบหารหรือบวก拿出 ช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการสื่อความหมาย ลอดคล้องกับระบบ “Analog” ที่ใช้ค่าต่อเนื่องหรือลัญญาณซึ่งเป็นค่าต่อเนื่อง หรือแทนความหมายของข้อมูลโดยการใช้ฟังชันที่ต่อเนื่อง (Continuous)

ระบบเลข

ฐาน
2

ระบบเลข “ฐานสอง” (binary number system) หมายถึง ระบบเลขที่มี ลัญญาณเพียงสองตัว คือ 0 (ศูนย์) กับ 1 (หนึ่ง) ลอดคล้องกับการทำงานระบบ Digital ที่มีลักษณะการทำงานภายในเพียง 2 จังหวะ คือ 0 กับ 1 หรือ ON กับ OFF (Discrete) ตัดเด็ดขาด

จากที่กล่าวมา... เมื่อนำระบบเลข “ฐานสิบ Analog” และระบบเลข “ฐานสอง Digital” มาปรับใช้เป็นแนวคิด คือระบบคิด “ฐานสิบ Analog” และระบบคิด “ฐานสอง Digital” จะเห็นได้ว่า...

ระบบคิด “ฐานสิบ Analog” เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่มีตัวเลขหลายตัว และอาจหมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้หลายทาง เกิดความคิดที่หลากหลาย ซับซ้อน หากนำมาเปรียบเทียบกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคิดเยอะ อาจจะนำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันได้ แยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันไม่ได้

ระบบคิด “ฐานสอง Digital” เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถเลือกได้เพียง 2 ทางเท่านั้น คือ 0 (ศูนย์) กับ 1 (หนึ่ง) และอาจหมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้เพียง 2 ทาง เช่น **ใช่ กับ ไม่ใช่, เท็จ กับ จริง, กำໄຕ กับ กำໄມໄຕ, ประโยชน์ส่วนตน กับ ประโยชน์ส่วนรวม** เป็นต้น จึงหมายความว่า การนำมาเปรียบเทียบกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องสามารถแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องล้วนๆ ออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด และไม่กระทำการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวม

ระบบคิด ฐานสีบ Analog

“การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสีบ (Analog)”

คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ยังมีระบบการคิดที่ยังแยก
เรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนงานออกจากกันไม่ได้ นำ
ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันไปหมด
แยกแยะไม่ออกว่าสิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตน สิ่งไหนคือ
ประโยชน์ส่วนรวม นำบุคลากรหรือทรัพย์สินของราชการ
มาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน เปิดบังราชการ เห็นแก่ประโยชน์
ส่วนตน เครื่องถูติ หรือพวกพ้อง เห็นอกว่าประโยชน์ของ
ส่วนรวมหรือของหน่วยงาน จะคอมпромัชั่นประโยชน์จาก
ตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีเกิดการขัดกันระหว่าง
ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม **จะยึด**
ประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก

ระบบคิด ฐานสอง Digital

“การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสอง (Digital)”
คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบการคิดที่สามารถแยกเรื่อง
ตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกัน และออกอย่าง
ชัดเจนว่าสิ่งไหนถูกสิ่งไหนผิด สิ่งไหนทำได้สิ่งไหนทำไม่ได้
สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตนสิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนรวม
ไม่คำนึงไปกัน ไม่นำบุคลากรหรือทรัพย์สินของราชการ
มาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน ไม่เบียดบังราชการ เห็นแก่
ประโยชน์ส่วนรวมหรือของหน่วยงานเห็นกว่าประโยชน์ของ
ส่วนตน เครื่องปฏิบัติ และพวากป้อง ไม่แสวงหาประโยชน์จาก
ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไม่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
จากการปฏิบัติหน้าที่ กรณีเกิดการขัดกันระหว่าง
**ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม จะยึด
ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก**

ระบบคิด • ฐานสืบ •

Analog

ระบบคิด • ฐานสอง •

Digital

ตัวอย่าง

ระบบคิด • ฐานสีบ •

เอาวัสดุครุภัณฑ์หลวง
ไปใช้ที่บ้าน

เอารถยนต์หลวงมาใช้
ในธุระส่วนตัว

เอาโทรศัพท์หลวงมาให้
ติดต่อธุระส่วนตัว

เอาอุปกรณ์ไฟฟ้าส่วนตัว
มาชาร์จที่ทำงาน

ใช้น้ำประปาหลวง
มาล้างรถส่วนตัว

ตัวอย่าง

ระบบคิด • ฐานสอง •

ไม่รับของขวัญจาก
ผู้มาติดต่อราชการ

ไม่ใช้รถหลวงในเรื่อง
ส่วนตัว

ไม่ใช้โทรศัพท์หลวง
โทรศูดุระส่วนตัว

ไม่นำอุปกรณ์ไฟฟ้า
ส่วนตัวมาชาร์จที่ทำงาน

ไม่นำวัสดุครุภัณฑ์
หลวงไปใช้ที่บ้าน

ระบบคิด • ฐานสิบ •

สังคมโลกสมัยก่อน : ยุค **Analog**

ยอมรับกับคำพูดที่ว่า
“ทุจริตบางไม่เป็นไร ถ้าเราได้ประโยชน์”

ไม่สามารถแยกประโยชน์ส่วนตน
ออกจากประโยชน์ส่วนรวมได้

ระบบ

ประโยชน์กับชื่อ/สินบน/ทุจริตคอร์รัปชัน

ระบบอุปถัมภ์

นำความสัมพันธ์ส่วนตัวมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง

ระบบคิด • ฐานสอง •

สังคมโลกสมัยใหม่ : ยุค Digital

ไม่ยอมรับกับคำพูดที่ว่า
“ทุจริตบ้างไม่เป็นไร ถ้าเราได้ประโยชน์”

แยกประโยชน์ส่วนตน
ออกจากประโยชน์ส่วนรวม

เห็นประโยชน์สาธารณะ
มาก่อนประโยชน์ส่วนตน

หลักคิดการแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมอย่างเด็ดขาด ดังกล่าวเนี้ย สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตาม **ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน** ข้อ 5 ที่กำหนดให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศไทย เนื่องกว่าประโยชน์ ส่วนตน โดยอย่างน้อยต้องวางแผน ดังนี้

- (1) ไม่นำความลับพื้นฐานตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นญาติ พี่น้อง ครอบครัว เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณส่วนตัว มาประกอบการ ใช้ดุลพินิจให้เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคล นั้นต่างจากบุคคลอื่นเพราะชอบหรือชัง
- (2) ไม่ใช้เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการ หรือสิ่ง อำนวยความสะดวกของทางราชการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเอง หรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย
- (3) ไม่กระทำการใด หรือดำเนินการใดๆ ที่เกิดความเดลict แคลลงหรือส่งลั่ยว่าจะขัดกับประโยชน์ ส่วนตัว ซึ่งก่อให้เกิดความเดลict แคลลงหรือส่งลั่ยว่าจะขัดกับประโยชน์ ส่วนรวมที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน้าที่
ในการนี้มีความเคลื่อนแคลลงหรือส่งลั่ย ให้ข้าราชการผู้นั้นยุติการ กระทำดังกล่าวไว้ก่อนแล้วแต่จะให้ผู้บังคับบัญชา หัวหน้าส่วนราชการ และคณะกรรมการจริยธรรมพิจารณา เมื่อคณะกรรมการจริยธรรม กิจกรรมเป็นประโยชน์ได้แล้วจึงปฏิบัติตามนั้น

(4) ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบในหน่วยงานโดยตรงหรือหน้าที่อื่นในราชการรัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการต้องยึดถือประโยชน์ของทางราชการเป็นหลัก ในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่างประโยชน์ของทางราชการหรือประโยชน์ส่วนรวม กับประโยชน์ส่วนตนหรือส่วนกลุ่ม อันจำเป็นต้องวินิจฉัยหรือซึ่งขาด ต้องยึดประโยชน์ของทางราชการและประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

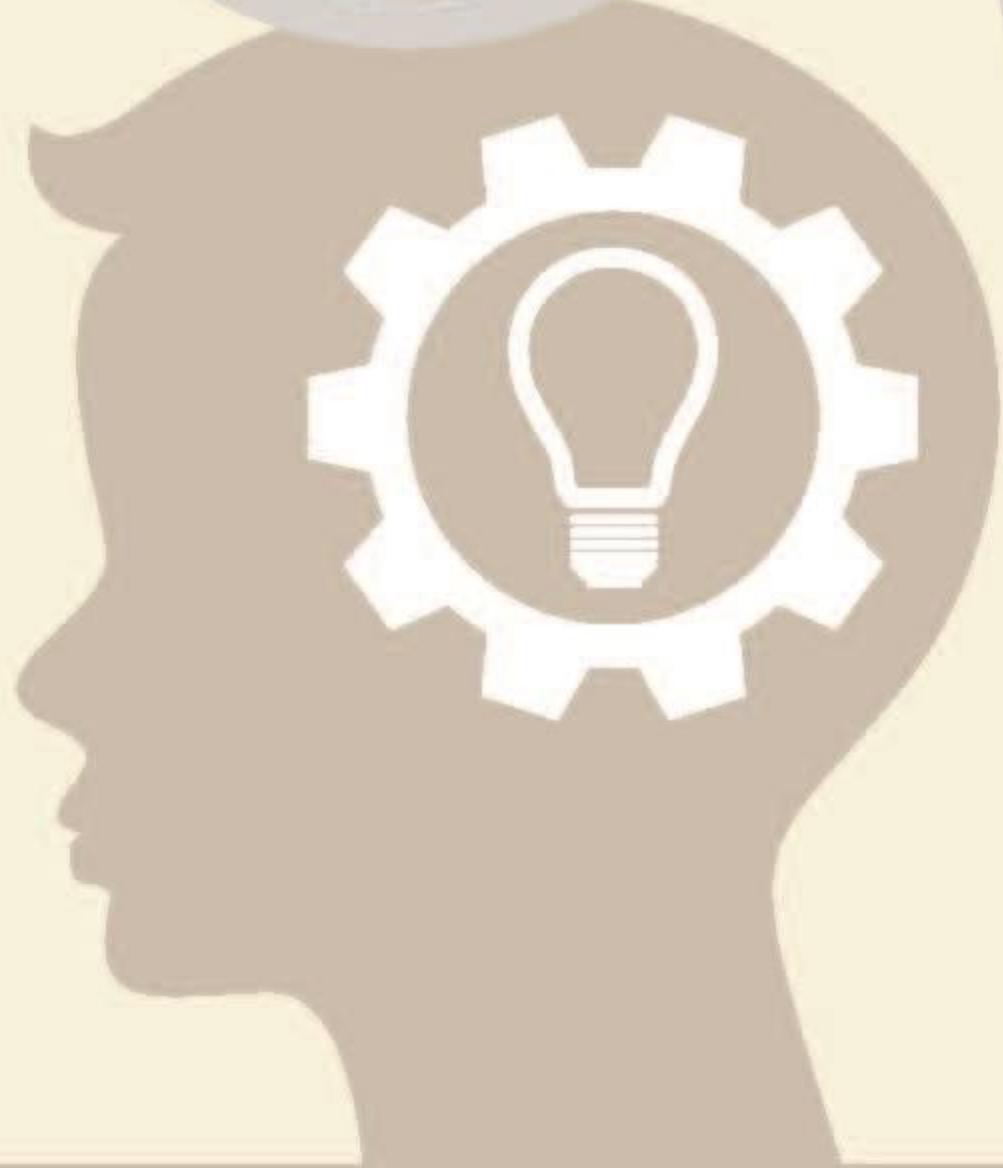

และสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับสากล ซึ่งองค์กรในระดับสากลต่างก็ให้ความสำคัญ ดังจะเห็นได้จาก จรรยาบรรณสากลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามประกาศขององค์การสหประชาชาติ และ **อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption - UNCAC)** ค.ศ. 2003 ที่กำหนดให้การแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่เป็นมาตรฐานความประพฤติสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติงานของรัฐ แต่ละรัฐ และระหว่างรัฐ

คิดได้

คิดดี

คิดเป็น

คิดแบบไหน ? ... ไม่ทุจริต

คิดได้

- คิดก่อนทำ (ก่อนจะทำการทุจริต)
- คิดถึงผลเสียผลกระทบต่อประเทศชาติ
(ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประเทศในทุกๆ ด้าน)
- คิดถึงผู้ได้รับบทลงโทษจากการกระทำการทุจริต
(อาจมาเป็นบทเรียน)
- คิดถึงผลเสียผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง
(จะต้องอยู่กับความเสี่ยงที่จะถูกร้องเรียน ถูกลงโทษ
ไล่ออก และติดคุก)
- คิดถึงคนรอบข้าง (เลื่อมเสียต่อครอบครัวและ
วงศ์ตระกูล)
- คิดอย่างมีสติ ล้มปั๊บปูน

គិតទិ

- គិតបេរិច្ឆេទដែលមិនមែន
មិនមែនជាប៊ូល នៃការបង្កើត
- គិតថាអ្នកមិនអាចសម្រេចបានទាំងអស់
ដោយបានបង្កើត
- គិតថាអ្នកមិនអាចសម្រេចបានទាំងអស់
ដោយបានបង្កើត

គិតបេរិច្ឆេទ ?
... មិនក្នុងវិញ ...

คิดเป็น

- คิดแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม
ออกจากกันอย่างชัดเจน
- คิดแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่ กับ เรื่องส่วนตัว
ออกจากกัน
- คิดที่จะไม่นำประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม^{มาปะปนกัน} มา ก้าว ก้าย กัน
- คิดที่จะไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน
- คิดที่จะไม่เอาผลประโยชน์ส่วนรวมมาตอบแทน
บุญคุณส่วนตน
- คิดเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เครือญาติ และพวงพ้อง
- **คิดฐานสอง และ ทึ้งฐานสีบ**

แนวทางการแก้ไขปัญหาการทุจริต โดยหลัก 3 ป. (ปราบ, ป้อง และ ปลูก)

“ปราบ” คือ การปราบปรามการทุจริต เป็นกรณีที่มีเหตุเกิดขึ้นแล้ว เป็นการดำเนินคดีอาญา กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่กระทำการทุจริต ต่อหน้าที่ ซึ่งประเทศไทยมีกฎหมายที่กำหนดลักษณะการกระทำการทุจริต ฐานทุจริตต่อหน้าที่ ดังนี้

- (1) พระราชบัญญัติประกาศกรรมาธิการบัญชีและคณะกรรมการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2558 มาตรา 123, มาตรา 123/1, มาตรา 123/2, มาตรา 123/3 และการกระทำการทุจริตที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม มาตรา 100 – มาตรา 103 ให้เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และมีโทษทางอาญา (มาตรา 103/1, มาตรา 122)
 - (2) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 – มาตรา 166, มาตรา 200 – มาตรา 205
 - (3) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 – มาตรา 11
 - (4) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาน้ำหน่วงงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 – มาตรา 8, มาตรา 10 – มาตรา 13
- นอกจากนี้ ยังมีมาตรการริบทรัพย์ทางแพ่งอันเนื่องจากการร้ายแรงผิดปกติ และให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่

“ป้อง” คือ การป้องกันการทุจริต เป็นมาตรการที่ใช้เพื่อลดโอกาสในการกระทำการทุจริตให้ยากขึ้นหรือไม่ให้เกิดขึ้น เช่น การห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินกิจการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวม ตามมาตรา 100 แห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ใคร ? อุปภัยใต้บังคับ มาตรา 100

- นายกรัฐมนตรี
- รัฐมนตรี
- ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- รองผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การบังคับใช้ ...

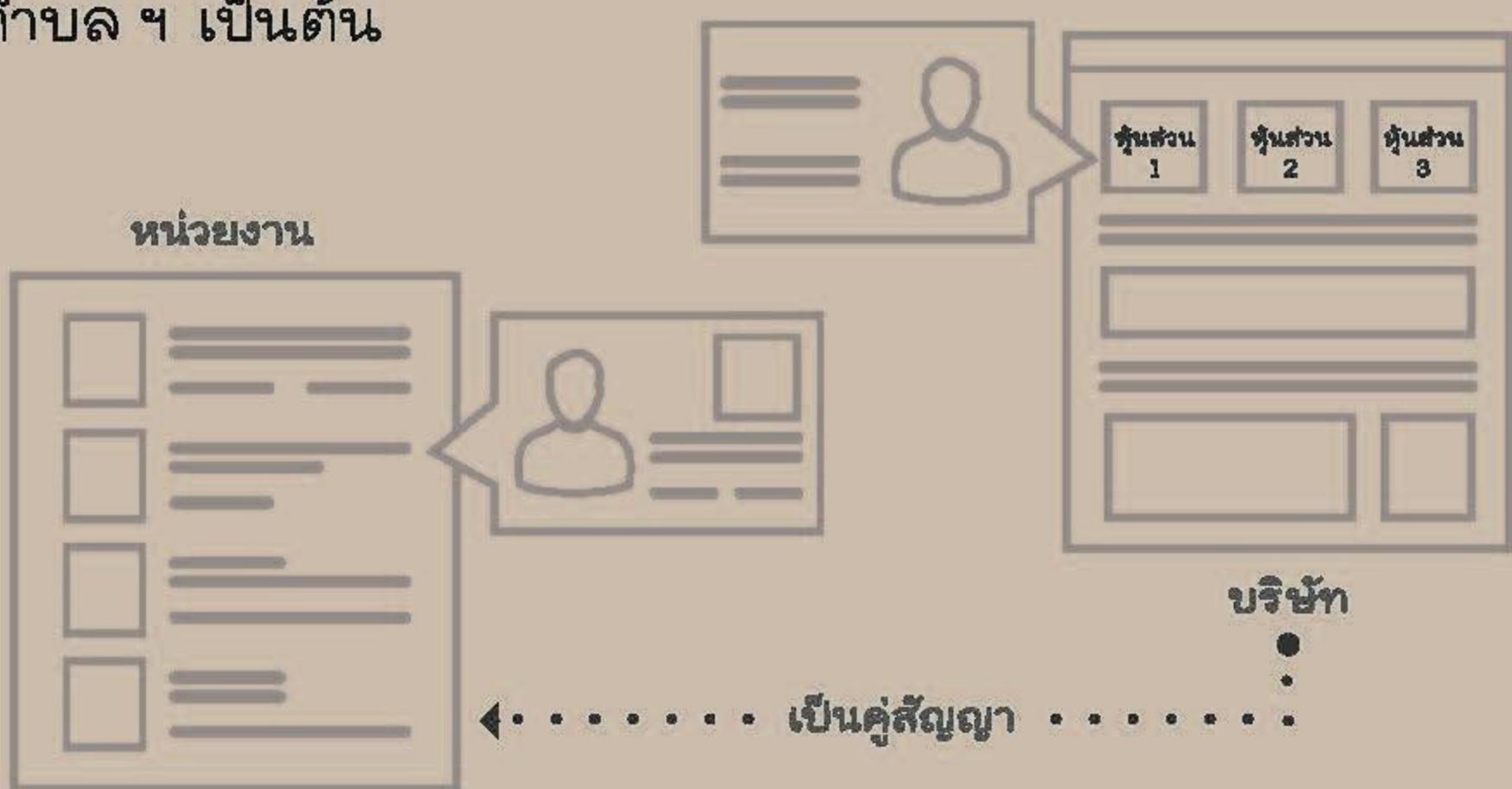
ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินงดังกล่าวและหรือคุ้มครองหรือ
กรณีพันตัวแทนยังไม่ถึง 2 ปี ดำเนินการดังนี้

1. เป็นคู่สัญญา / มีส่วนได้เสียในสัญญากับหน่วยงานที่ปฏิบัติ
หรือกำกับดูแล ฯลฯ
2. เป็นหุ้นส่วน / ผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็น^{คู่สัญญา}กับหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือกำกับดูแล ฯลฯ

- 3.** รับสัมปทาน / คงไว้ซึ่งสัมปทาน หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐฯ หรือ เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานฯ
- 4.** เป็นกรรมการ / ที่ปรึกษา / ตัวแทน / พนักงาน / ลูกจ้าง ในธุรกิจเอกชนที่อยู่ภายใต้การ กำกับ ดูแล ควบคุม หรือ ตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐฯ ที่ตนสังกัดอยู่ฯ ฯลฯ

แม้กระทั้ง ในส่วนของ กวามมายเกี่ยวกับการ จัดตั้งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

ก็ไม่ยอมรับที่จะให้ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไป กระทำการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ ส่วนรวม ดังเช่นในมาตรา 44/3 แห่งพระราชบัญญัติองค์กร การ บริหารส่วนจังหวัดฯ มาตรา 48 จตุทศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ หรือ มาตรา 64/2 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วน ตำบลฯ เป็นต้น

การห้ามไม่ให้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

ตามมาตรา 103 แห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

1. เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
2. ห้าม รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
3. จากบุคคล นิติบุคคล (บริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด สมาคม ๆ ฯ)

(หลักเกณฑ์ตามข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ใช้บังคับกับผู้ที่พ้นจาก
การเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วบ้างไม่ถึง 2 ปีด้วย)

ประโยชน์อื่นใด ได้แก่

- การรับบริการ
- การรับความบันเทิง
- การลดราคา
- การรับการฝึกอบรม
- สิ่งอื่นใดในลักษณะ
เดียวกันนี้

ใคร ?

อยู่ภายใต้บังคับ
มาตรา 103

- เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ทุกตำแหน่ง

หลักเกณฑ์ ...

เจ้าหน้าที่ของรัฐ จะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้จะต้องเป็นกรณีที่มีกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอนุญาตให้รับได้

เจ้าหน้าที่ของรัฐ จะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดย烝ธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดได้ ดังนี้

1. จากรูปภาพที่ให้โดยเส้นทาง ตามจำนวนที่เหมาะสมตามฐานะนุรูป
2. จากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ญาติ ซึ่งมีราคาระหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกิน 3,000 บาท
3. การให้ที่เป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป เช่น มูลนิธิแห่งหนึ่งจากการให้กับประชาชนทั่วไปคนละ 5,000 บาท โดยไม่ได้เลือกให้เฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ใดผู้หนึ่ง

กรณีความจำเป็นต้องรับไว้

เพื่อรักษาไม่ตรี ต้องแจ้งผู้บังคับบัญชาทันทีเพื่อวินิจฉัยว่าจำเป็นเหมาะสมสมที่จะรับเป็นสิทธิของตนหรือไม่

ถ้าผู้บังคับบัญชา มีคำสั่งว่าไม่สมควรรับ ก็ให้คืนแก่ผู้ให้ทันที ถ้าคืนไม่ได้ก็ส่งมอบให้เป็นสิทธิของหน่วยงาน (เมื่อดำเนินการแล้วถือว่าเจ้าหน้าที่ไม่เคยรับทรัพย์สินนั้น)

เปอร์เซ็นต์ส่วนลด

สิทธิพิเศษ

ของขวัญ

ห้ามรับ

เปลี่ยน

ค่าน้ำร้อนน้ำชา

บกลงโภช สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา 100 และมาตรา 103
จำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
และให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ / ความผิดต่อตำแหน่ง
หน้าที่ราชการ / ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตาม
ประมวลกฎหมายอาญาด้วย

สำหรับหลักเกณฑ์การให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐและการเรียรับ⁴
เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ
ให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2544 และระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียรับของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2544

“ปลูก” คือ การปลูกฐานความคิดให้คนในสังคมไทยในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ มี “ระบบคิดฐานล้วน” สามารถแยกได้ว่าเรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนตนเรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม แยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกันได้ ไม่นำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน ไม่นำมาก้าว ก่ายกัน ไม่นำประโยชน์ส่วนรวมไปตอบแทนบุญคุณส่วนตน ไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เห็นถือว่าประโยชน์ส่วนตน เครื่องญาติ และพวงพ้อง

ขอเชิญชวนเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคน ปฏิบัติหน้าที่โดยใช้

ระบบคิด

จิต
2

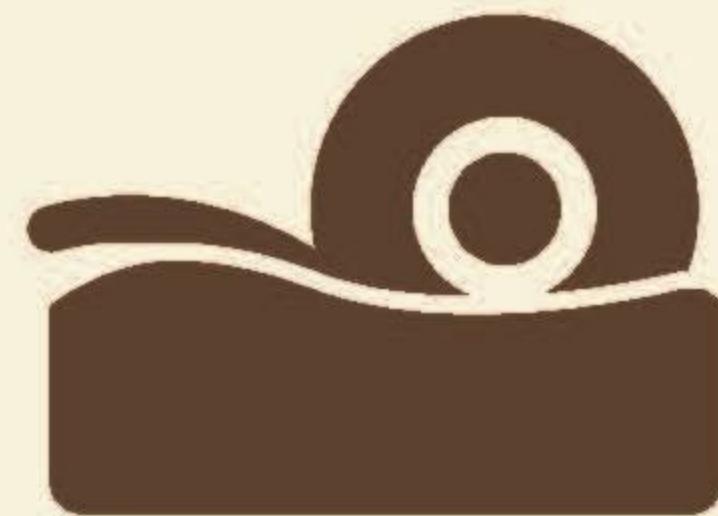
และทิ้ง

จิต
10

เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต

ถึงเวลาที่เรา ต้องเลือก

สกอตเทป ที่บ้านหมด กำได

ไปซื้อของสิ
อย่าเอาของออฟฟิศ
ไปใช้ส่วนตัวเลย

คิดฐานสอง

เอากอง
ออฟฟิศไปสิ
ไม่เป็นไรหรอก

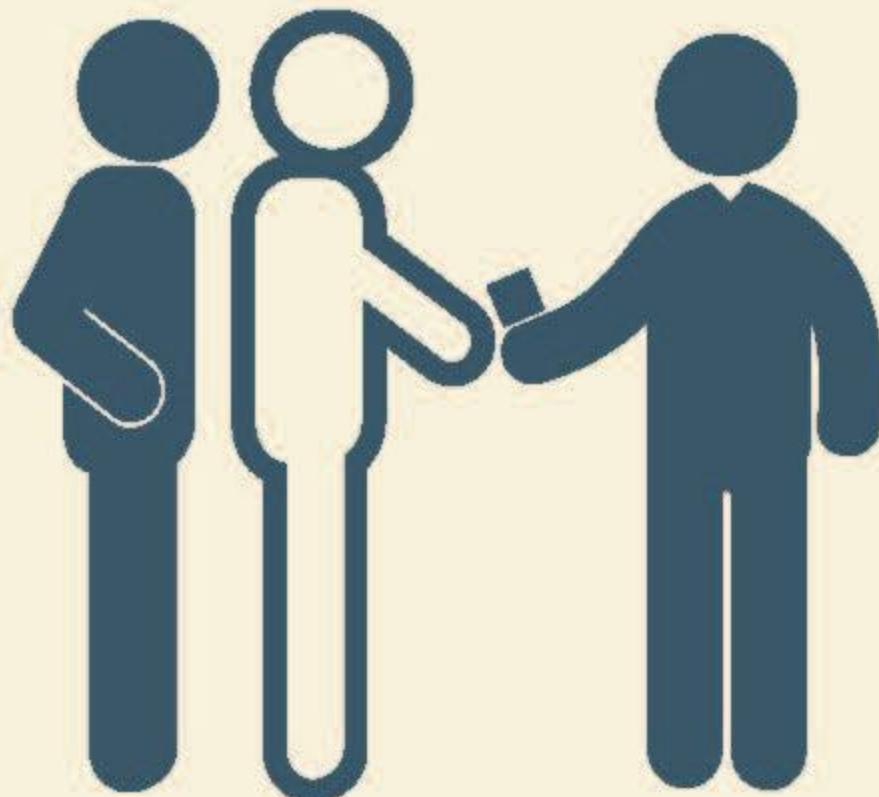

คิดฐานสิบ

กำลังรับ ข้อเกียจต่อคิว

ต่อคิวส์
ยิ่งต่อคิวเป็นระเบียบ
ยิ่งช่วยให้เร็วขึ้น

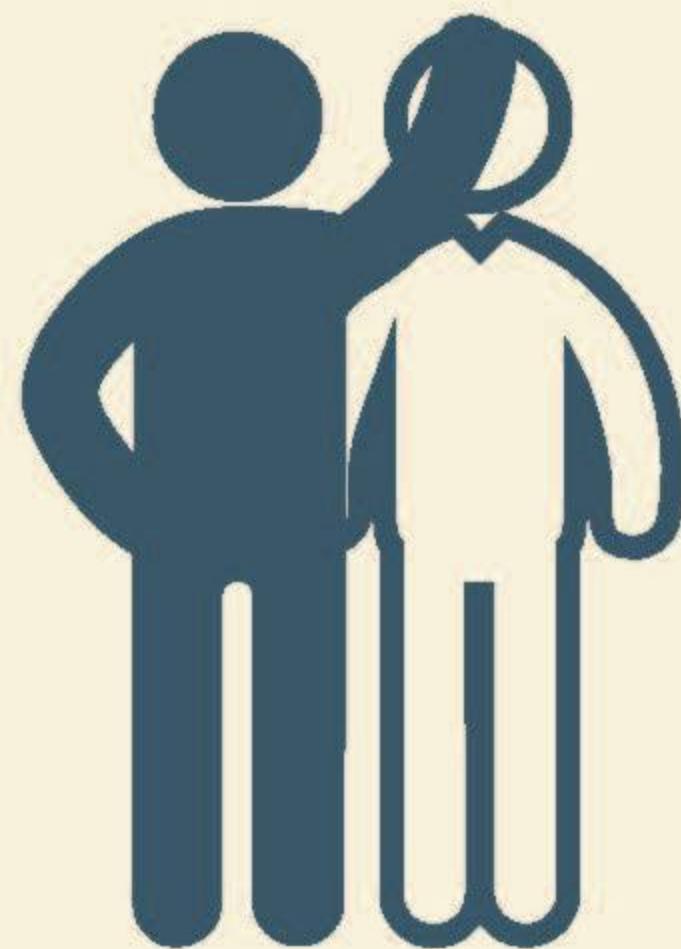
คิดฐานสอง

ทำไงดี

What should I do?

แข่งคิวไปเลย
กำลังรับนี้
ทำยังไงได้

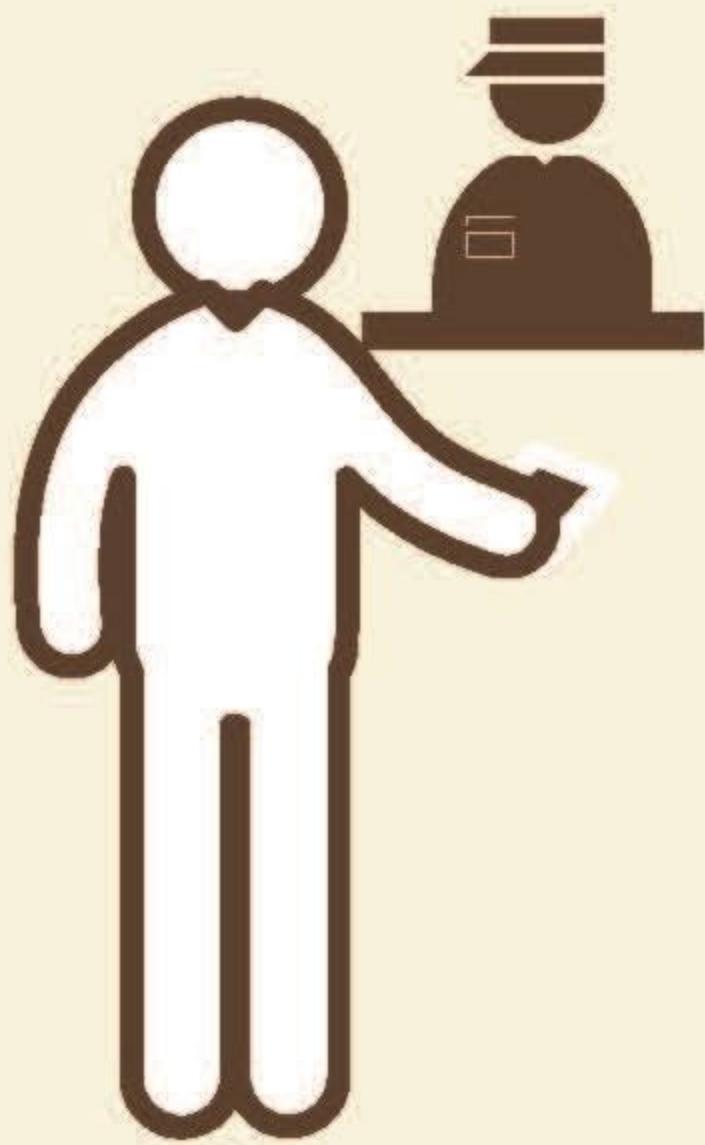

คิดฐานสี่

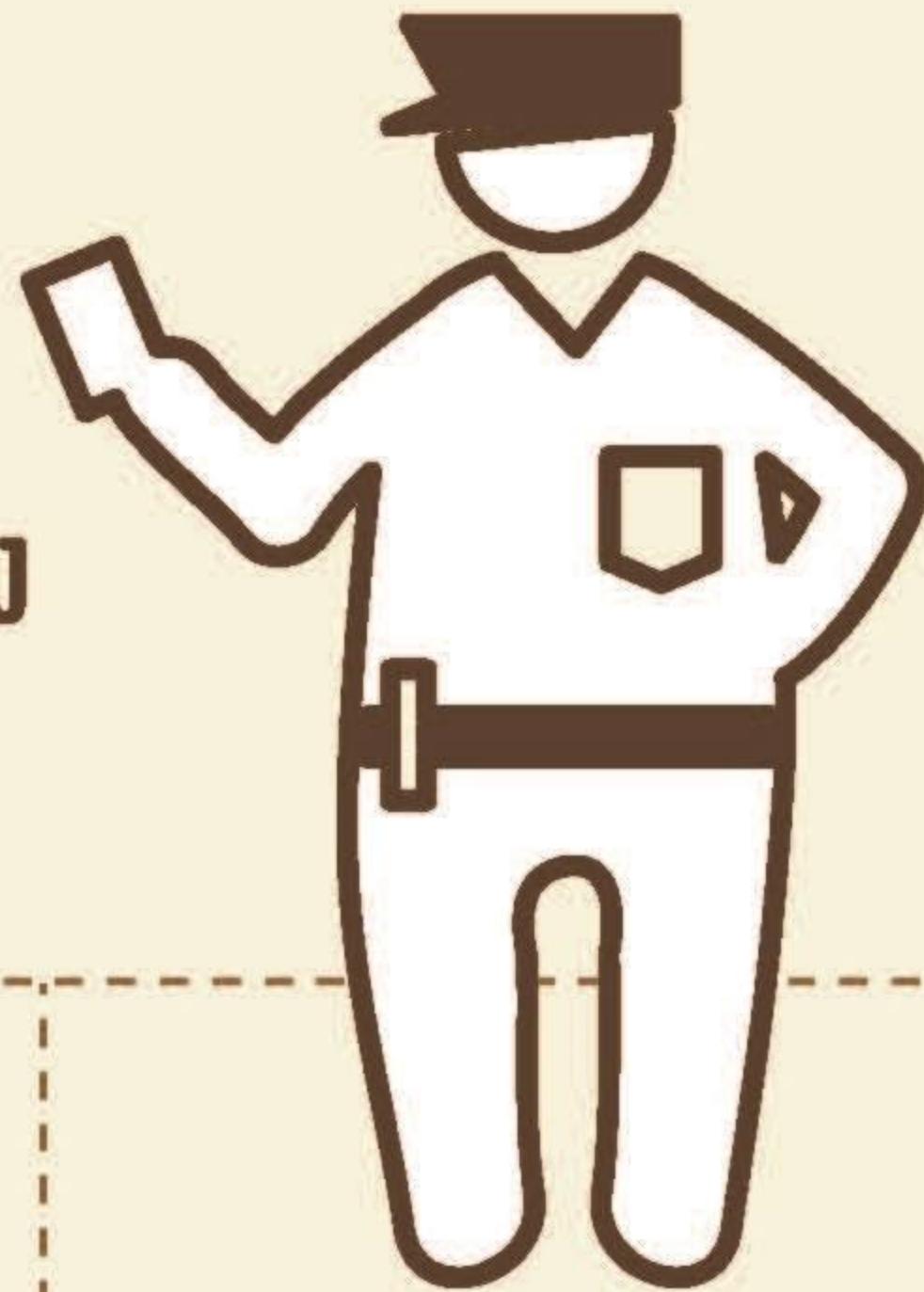

ໂດຍ ຕໍ່າຮວຈຈົກໃບສັ່ງ ກຳໄດ້

ເສີຍຄ່າປຽບ
ຕາມກຸ່ມໜາຍ
ທີ່ກຳຫັນດີກວ່າ

គິດສູານສອງ

ຍັດເງິນ

ຈະໄດ້ໄປຕ້ອງເສີຍເວລາ
ໄປສານເນື້າຕໍ່າຮວຈ

គິດສູານສີນ

ถึงเวลาที่เรา ต้องเลือก

อยากให้ลูก
สอบติด
โรงเรียนชื่อดัง **ทำได้**

ลูกสอบ **ไม่ติด**
ไม่เป็นไร
เรียนที่อื่นก็ได้

ยัดเงินสี
ยิ่งเงินเยอะ
ก็ยิ่งสอบติดง่าย

คิดฐานสอง

คิดฐานสิบ

ปัญหาการทุจริตในสังคมไทย เป็นหน้าที่ของประชาชนคนไทยทุกคนที่จะต้องร่วมกันแก้ไข โดยสามารถเริ่มได้จากตัวเราเองก่อน ด้วยการใช้ระบบคิด “ฐานสอง” ที่สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนตน สิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม โดยเริ่มแยกแยะจากสิ่งเล็กๆ รอบตัวเรา หากสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ส่วนรวมจะต้องไม่นำมาเป็นหรือมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน หากใครที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็จะต้องแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตน ออกจากกันให้ได้ ไม่นำเรื่องส่วนตนมาปะปนกับเรื่องในตำแหน่งหน้าที่ ไม่นำประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน หากเกิดกรณีขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ก็ต้องยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

หากทุกคนสามารถคิดได้และคิดเป็นในการแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ปัญหาการการทุจริตก็จะลดลง หรือแทบทะหมัծลื้นไปจากสังคมไทย และประโยชน์ส่วนรวมทุกอย่าง ก็จะถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อประชาชนและประเทศชาติโดยส่วนรวมอย่างแท้จริง

...สำคัญที่สุดต้องคิดว่า...

“เราทุกคนทำได้ และถึงเวลาแล้วที่ต้องร่วมกันทำ โดยเริ่มต้นที่ตัวเราเอง”

ເບື່ອກັນຫຮ້ອຍໆ ກັບເຮື່ອງຖຸຈົມ

.....
(ເຕີມຄຳຕອບຂອງຄຸນໃນໜ້າວ່າງ)

รายชื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

1. พลตำรวจเอก วีระพล ประสารราชกิจ	ประธานกรรมการ ป.ป.ช.
2. นายปริชา เลิศกมลมาศ	กรรมการ ป.ป.ช.
3. พลตำรวจเอก สุภาพร หลวงทอง	กรรมการ ป.ป.ช.
4. นายณรงค์ รัช്ചอมนตา	กรรมการ ป.ป.ช.
5. นางสาวสุภา	กรรมการ ป.ป.ช.
6. นายวิทยา อาคมพิทักษ์	กรรมการ ป.ป.ช.
7. นางสุวนາ สุวรรณจุฬะ	กรรมการ ป.ป.ช.
8. นายสุรศักดิ์ ศิริวิเชียร	กรรมการ ป.ป.ช.
9. พลเอก บุณยวัจน์ เครือหงส์	กรรมการ ป.ป.ช.

รายชื่อคณะกรรมการเพื่อเตรียมสร้างทัศนคติค่านิยมในความเชื่อสัมภาระสุจริต

สำนักงาน บ.ป.ร.

๑. นายณรงค์	รัชวุฒิ	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายจีระพงษ์	สิริยะวีโรจน์	อนุกรรมการ
๓. นางชลธรัส	นงค์ภา	อนุกรรมการ
๔. นายบุญสม	นานาสุเคราะห์	อนุกรรมการ
๕. นายพนแม	พงษ์ไพบูลย์	อนุกรรมการ
๖. นายพะโนม	แก้วกำเนิด	อนุกรรมการ
๗. นางสุคนธ์	สินธพานนท์	อนุกรรมการ
๘. นางสาวดวงพร	รุจิเรข	อนุกรรมการ
๙. นายเชิดศักดิ์	ชูครรชี	อนุกรรมการ
๑๐. นางสาวนราทิพย์	พุ่มทรัพย์	อนุกรรมการ
๑๑. นายบุญล่อนอง	บุญมี	อนุกรรมการ
๑๒. นางวรรณทวี	ครริสนาไส	อนุกรรมการ
๑๓. นางสาวจงกล	ทรัพย์สมบูรณ์	อนุกรรมการ
๑๔. รองศาสตราจารย์ พրทิพย์ พิมลสินธุ์		อนุกรรมการ
๑๕. นายศักดา	พระภูมิ	อนุกรรมการ
๑๖. นายวารส	ภาสสีทธา	อนุกรรมการ
๑๗. รองเลขานุการคณะกรรมการ บ.ป.ร. (นายชัยรัตน์ ขันธกุลบุตร)		อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๘. ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาคการเมือง อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (นายบุญแสง ชีระภากร)		
๑๙. ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาคครรช (นายธิติ เมฆวนิชย์)		อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๐. ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาค ประชาสัมคมและการพัฒนาเครือข่าย (นายสมชัย ถีระวันธุ์)		อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๑. ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์ (นายทวีชาติ นิลกานุจัน)		อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

**รายชื่อคณะทำงานชั้นกำรชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริต
ของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ 3 สำนักงาน ป.ป.ช.**

1. นายอุทิศ บัวศรี	ประธานคณะทำงาน
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช.	สำนักงาน ป.ป.ช.
2. นายภาส พลสติหา	คณะทำงาน
ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการ สำนักงาน ป.ป.ช.	
3. นายยงยุทธ วงศ์วิริมย์คานต์	คณะทำงาน
นายแพทย์ทรงคุณวุฒิ หัวหน้ากลุ่มทีมปรึกษากิจกรรมสุขภาพจิต	
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข	
4. นายมนู โชคเส็น	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการส่วนเรื่องราวร้องทุกข์ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	
กระทรวงมหาดไทย	
5. นายธิติ เมฆวนิชย์	คณะทำงานและเลขานุการ
ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ สำนักงาน ป.ป.ช.	
6. นายเฉลิมชัยวงศ์ บริรักษ์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.	
7. นายสราญวุฒิ เศรษฐกร	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.	
8. นายภิญโญยศ ม่วงสมมุช	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.	
9. นางสาวอิสระีย์ ตีบเปี๊ยวงศ์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.	

ที่ปรึกษา

1. นางสุวนາ สุวรรณจุฬา	กรรมการ บ.ป.ช.
2. นายสรรเสริญ พลเจียก	เลขานุการคณะกรรมการ บ.ป.ช.
3. นายอุทิศ บัวครรชี	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ บ.ป.ช.

บรรณาธิการ

นายธิติ เมฆวนิชย์
ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ

กองบรรณาธิการ

1. นายอเนค ตระกูลสุขดี	2. นายสมพจน์ แฟรงคลินทรัม
3. นางสาวกัญญา สวนโพธิ์	4. นายเฉลิมชัยวงศ์ บริรักษ์
5. นายสราภูณิ เครชชาการ	6. นายพงษ์พันธ์ โถสกุลไกร
7. นายกานุจันบันกิต สนธุช	8. นายເທອດວຸມີ ທັນພິມລ
9. นายวิญญูໂຄຍະ ມ່ວງສົມມູນ	10. นายธนาเวศน์ ມະແມ້ນ
11. นายณัฐพงศ์ มณีจักร	12. นางสาวอิสระยิ ตື່ບປິນวงศ์
13. นางสาวสกลรัก ເຜົ່າຈິນดา	14. นางสาวຈາກุวรรณ ແສນຈັນທີ
15. นางสาวธิติมา บัวระพา	16. นางสาวสุవารดี ແກ່ານເກີດ

สำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ สำนักงาน บ.ป.ช.

เลขที่ 165/1 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

โทรศัพท์ 0 2282 3161 – 5 ต่อ 502, 511, 607, 0 2282 1149

โทรสาร 0 2282 8712

พิมพ์ครั้งที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2559 จำนวน 25,000 เล่ม

บริษัท สยามคัลเลอร์พริน จำกัด

41/23 หมู่ 3 ตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140

โทร. 0-2983-6500-7 แฟกซ์ 0-2983-6538-9

www.siamcolourprint-2549.com

ສ່ວນທີ 1 ຂໍອມໝູລຂອງຜູ້ກລ່າວຫາ

ชื่อ – นามสกุล
รหัสบัตรประชาชน
ที่อยู่ หมู่ที่ ซอย
ถนน ตำบล
อำเภอ จังหวัด
โทรศัพท์บ้าน โทรศัพท์มือถือ
E-mail อีเมล

ສ່ວນທີ 2 ຂໍອມໝາລຂອງຜູ້ຖາກລ່າວໜາ

ชื่อ – นามสกุล	
ตำแหน่ง	ระดับ
สังกัดของผู้ถูกกล่าวหา	
กรรม	กระบวนการ
จังหวัดที่เกิดเหตุ	
ข้อกล่าวหา	

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการกระทำการทุจริตตามข้อกล่าวหาโดยละเอียด
(โปรดระบุวัน เวลา สถานที่ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พยานบุคคลหรือพยานหลักฐานอื่นๆ
ที่สามารถตรวจสอบได้ และหากมีเอกสารหลักฐาน ให้แนบมาด้วย)

ลงชื่อผู้กล่าวหา

แบบแสดงความเห็นเกี่ยวกับชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริต ของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ 3

ส่วนที่ 1 ผู้ให้ข้อมูล

ชื่อ - นามสกุล
ที่อยู่ หมู่ที่ ซอย
ถนน ตำบล
อำเภอ จังหวัด
อาชีพ ตำแหน่ง
สังกัดหน่วยงาน
โทรศัพท์ E-mail

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจเกี่ยวกับชุดความรู้ฯ ชุดที่ 3

มาก

ปานกลาง

น้อย

ท่านสามารถนำชุดความรู้ฯ ชุดที่ 3 ไปใช้ประโยชน์ในการ

ข้อควรปรับปรุง

เรื่องที่อยากให้สำนักงาน ป.ป.ช. ทำชุดความรู้ฯ ในล่มต่อไป

ส่วนที่ 3 ความเห็นเพิ่มเติม/อื่นๆ

ล่งข้อมูลแบบแสดงความคิดเห็นกลับไปยังสำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ
สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ทางโทรศัพท์ 0 2282 8712

*** ขอขอบคุณทุกความคิดเห็น ***

... ประจำไทยให้ส่องสาด ไทยก็จะชาติต้านกุจฉริตร...

วันนี้.....

“ แค่เปลี่ยนวิธี คิด
ทุจริตก็หมดไป ”

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
เลขที่ 361 ถนนนนกบุรี ตำบลท่าทราย อําเภอเมือง จังหวัดนนกบุรี 11000
หรือ โทร. ป.ป.ช. 100 แผงดูสิตา กกม. 10300 www.nacc.go.th

สายด่วน ป.ป.ช. 1205